Ч. 207. Субота 26 (13) вересня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостве на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевого сойму. — Буча в ческім соймі. — Відгомони подій в Люблянї.

На вчерашнім засїданю сойму по прочитаню петиций, до мотивованя яких забирав слово пос. Кронжель, попираючи прошене пільзеньской повітової ради о признане 20.000 кор. на поправу доріг, та пос. Пастор в справі петициї ясельского товариства „Raj dobroczynności", відчитано поставлені внесеня а то пос. Шведа в справі достарчуваня населеню попри сіль меленую також окрухової; пос. Рітля в справі будови зелїзницї, яка лучить Броди через Залізцї з Тернополем; пос. Короля в справі знесеня мит на дорогах і краєвих мостах; пос. Олесницкого в справі заснованя повітового суду в Стрілисках нових (пов. Бібрка); пос. Макуха о прихильне полагоджене петициї сільских крамарів, щоби могли побирати сіль з салін, і пос. Шецля в справі дотациї для міст Бережани, Бучач, Горлиця, Яворів та Вадовицї з огляду на вигасане права пропінациї.

Відтак по відчитаню інтерпеляций приступлено до полагодженя наглячих внесень.

Пос. Длуґош осуджував справоздане горлицкого виділу повітового, немов би того повіта не навістили елементарні нещастя. Бесїдник обіхав цїлий повіт та сконстатував, що в 50 долинних громадах виносить шкода 980.000, а в 15 громадах переступають цифри 75 проц. Бесїдник жадає доповненя урядового звіту та розділеня запомог також між горлицких селян. До виводів пос. Длуґоша долучив ся також пос. кс. Пастор, вказуючи на лихо, яке терпить горлицкий повіт ізза незреґульованя ріки Ропи. Наглячість і само внесене ухвалено та переслано его до буджетової комісиї. Палата приняла також наглячість внесеня посла Тимотея Старуха в справі поратованя пасїчників, яким сего року грозить неминуча руїна.

Перед приступленем до дневного порядку відослано на пропозицию предсїдателя краєвого господарства п. Брикчиньского петицию пов. Коросно о запомоги до комісиї податкової а внесене пос. Скварка на обезпечене товару до комісиї аґрарної. При тій нагоді звернув ся краєвий маршалок з апелем до предсїдателів комісий, щоби приспішили їх дїяльність, так, щоби мотиване поставлених внесень покінчило ся сего тиждня і щоби палата могла на другий тиждень приступити вже до полагодженя справоздань на основі комісийних внесень.

Засїдане замкнено по год. 1. Слїдуюче в суботу рано.

Перед відкритєм вчерашного засїданя ческого сойму удала ся депутация нїмецких послів до маршалка краевого і домагала ся усуненя дневного порядку засїданя. Маршалок відмовив тому жаданю, супротив чого нїмецкі посли заповіли, що розпічнуть зараз обструкцию. Переговори займили богато часу, так що маршалок відкрив засїдане аж о год. $11^1/_2$. Відкривши наради, маршалок хотів приступити до дневного порядку, котрого першою точкою було установлене комісиї в справі ювилейної фондациї. Передтим зажадав пос. Іро голосу до протоколу. Маршалок відповів, що протоколу ще нема, отже він не може уділити голосу до тої справи. На то піднесли нїмецкі посли великий крик, серед котрого чути було голоси: протокол, протокол! і почали бити в столики. Маршалок дзвонив, хотячи привернути спокій, але безуспішно. Крик не втихав. Вкінци уділив маршалок голосу п. Скардї, референтови першої точки дневного порядку. Нїмецкі посли підняли ще більший крик і почали бити в столики, аби Скарди не допустити до голосу. П. Вольф приступив до трибуни референта і вирвав єму з рук папери. Другий референт п. Стеґла біжить до трибуни рефе-

33)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З анґлійского — Томи Кобба.

(Дальше)

Коли інспектор попращав ся і вийшов, сидїли доктор Вірет і Фльоренсия все ще мовчки напроти себе. Дївчина не могла все ще опанувати свого чувства а докторови, котрий здогадував ся єї прихильности для Ферфорда, жаль єї стало. — Як би ви мене були послухали — то не були би зазнали тепер такої муки.

— Нї, докторе! — відповіла на то Фльоренсия крізь сльози — за нїяку цїну в сьвітї не хотїла би я позбути ся правди! Я знала завсїгди, що Ферфорд єсть честним чоловіком — але він ще щось більшого: він герой.

Вірет поклав руку на єї плече і сказав ніжно, як батько: Нехай вас Бог благословить, моя дитинко, і нехай вас має в своїй опіцї.

25. Глава.

П о г о н я.

Доктор Вірет зайшов був до своєї лябораториї а Фльоренсия все ще сидїла задумана, коли нараз увійшов Арнольд, котрий постановив був виступити сим разом зовсїм отверто і рішучо.

— Знаєш, Фльоро — відозвав ся він, коли вже привитав ся — наконець зловили вже вломинка. Гольтови прийде ся тепер легко дослїдити убийника.

— Я все знаю, інспектор Гольт лише що вийшов від нас — відповіла Фльоренсия а в души цїкава була знати, о скілько Арнольд довідав ся.

— Моя новинка вийшла від Кадмана — говорив Арнольд дальше. — Він як то решето, в котрім нїчо не задержить ся. Скоро Ферфорд віддав того злодюгу під ключ, щез зараз з Рукфільда; лиш одна служниця позістала в домі. Гольт був тої гадки, що Ферфорд завізве ще й тоту, щоби чим скорше приїзджала, і тому приказав, щоби як тїнь ходив слїд в слїд за нею.

— То она дїйстно виїхала? — спитала Фльоренсия живо. Мимо того, що она хотїла би дуже була довідати ся правди про свого батька а ще більше про судьбу своєї матери, то все-таки рада би була, щоби Овенови удала ся втеча.

— А так, винесла ся — розповідав Арнольд дальше. Я не міг спати і досьвіта вийшов на двір та закурив люльку. Аж ось побачив я Кадмана, що в нашім городї стояв на вартї. Він то, хоч я єго не випитував ся, розповів менї все. Ледви що він скінчив оповідати, як попри штахети перейшла якась женщина. Вахмайстер пустив ся зараз за нею; чи той дурачиско здогонить єї, того не знаю. Але ти, Фльоро, чо гось заплакана! Що се тобі?

— Нїчого, Арнольде.

— Таки направду, ти плакала — така дївчина, як ти, плаче не без причини.

— Не говорім об тім — сказала на то Фльоренсия розгнївана на то, що єї очи зрадили.

— То красно з твоєї сторони, Фльоренсиє — обрушив ся на то Арнольд; — не знаю, з ким би ти в своїй справі могла отвертїйше поговорити, як не зі мною. — Він вдивив ся в то зажурене лице Фльоренсиї. — Мій Боже! — відозвав ся він — як би то все стало ся було инакше, як би я був лїпше вдоволяв панів професорів при хірургічній колеґії, як би я ходив був у фраку і цилїндрі та лягав спокійно о десятій годинї спати — була бись тепер, Фльоро, женою зажиточного лїкаря.

Фльоренсия на такі слова лиш почервонїла ся і задумана сказала: Маєш все ще досить часу осягнути то, що занедбав.

— Чи ти таки на правду говориш, моя любенька? — спитав Арнольд, в котрім відозвала ся пристрасть любови. — О, коли даєш менї лиш тїнь якоїсь надії, то я все готов зробити. Ти знаєш, Фльоро, що ми з собою були давнїйше инакші, але від коли я знов в Рукфільдї, то між нами все якось змінило ся.

— Ти мене не зрозумів, Арнольде — сказала Фльоренсия — я мала на думцї, що то все ще не запізно, щоби ти сїдав до докторского іспиту.

— Ах! Не знати, на що менї того! Від коли маю майно, то моє становище забезпечене.

— Менї здає ся, що тобі взагалї лиш майно і гроші при голові — сказала Фльоренсия і встала з крісла.

Заким ще Арнольд міг знайти якусь від-

рента, однако німецкі посли окружають его і старають ся недопустити до трибуни. Маршалок дзвонить. Крик мимо того чим раз більший, чути голоси: Берґрайхенштайн! Любляна! Посли німецкі встають з місць і бють в столики. Позаяк крик не втихає, маршалок виходить з салї. Посли окружають трибуну маршалка і референта. Крик тревае дальше. Ческі посли займають трибуну маршалка. О годині $12^1/_2$ маршалок вертає до салї і отвирає засїданє на ново. Нїмцї знов кричать: Опорожнити трибуну! Ческі посли обступають трибуну маршалка. Маршалок удїлив голосу п. Скардї, що ческі посли витають оплесками. Пос. Скарда говорить, але серед крику не чути его голосу. Говорить лише до стеноґрафів. Із сторони нїмецких послів кидають актами на трибуну маршалка. Пос. Маєр біжить на трибуну маршалка, за ним пос. Крецнер, виривають всї акти з руки маршалка і кидають на салю. Коли п. Скарда скінчив свій реферат, посли ческі домагають ся, аби маршалок удїлив голосу другому референтови. Маршалок заявляє, що супротив таких подій, котрі приносять нечесть соймови, не може вести дальше нарад і закриває засїданє, назначуючи слїдуюче на нинї рано. Посли мимо закритя засїданя полишають ся в сали. Остаточно по год. 1 серед великого обуреня виходять з салї.

Перед вчерашним засїданєм моравского сойму в Берні зібрали ся ческі посли на спільну нараду і однодушно ухвалили вислати телеґрафічно таку заяву до Любляни: Ческі посли моравского сойму висказують іменем ческого народу на Мораві словіньскому народови в тій тяжкій хвили свою симпатию і впевняють о своїй солїдарности в борбі против кривд. — На то провідник нїмецкого соймового клюбу пос. Д'Ельверт вислав до Нїмцїв в Люблянї телеґраму з словами найбільшого обуреня з причини насильств, довершених на люблянъских Нїмцях, впевняючи їх рівночасно о симпатиях нїмецкого народу. — В справі подій в Люблянї виїхав п. президент міністрів бар. Бек до Будапешту і був вчера в полудне на авдиенциї у цїсаря.

Новинки.

Львів, дня 25-го вересня 1908

— **Відзначенє.** Є В. Цїсар надав звичайному професорови полїтехнїки у Львові бар. Романови Гостковскому з нагоди перенесеня его на власну просьбу в сталий стан спочинку ордер зелїзної корони III кляси.

— **Іменованя і перенесеня.** Міністерство торговлї іменувало асистента почтового Фр. Гомбеша у Львові, концепістом почтовим в Дирекциї почт і телеграфів у Львові. — П. Намістник іменував канцелїстів Намістництва: Стан. Маньовского секретарем повітовим; Йос. Лїсовского официя лом Намістництва і Ант. Чугаєвского секретарем повітовим, а канцелїста судового Стан. Вавржковича і вахмайстрів жандармериї Кар. Съмельовского і Мих Лисанюка, канцелїстами Намістництва.— П. Намістник переніс секретаря повітового, Мих Врону з Ланцута до Львова і канцелїста Намістництва, Стеф. Шпундра з Бережан до Підгаєць.

— **Іспит зрілости** в рускій ґімназиї у Львові в осїннім реченцї розпочав ся письменними задачамиві второк. До письменного іспиту засїло 10 абітуриєнтів. Перша задача була з руского письменьства на тему: „Характеристика руского письменьства від часів по Т. Шевченкови“. Вчера скінчив ся письменний іспит, а завтра починає ся устний.

— **В справі предкладаня властям** податковим виказів до ужитку при вимірюваню податку особисто-доходового на рік 1909 звертаємо увагу всїх інтересованих на слїдуюче оповіщенє п. к. краєвої Дирекциї скарбу: По мисли постанов § 200 закона з дня 25 жовтня 1896 В. з. д. ч. 220 о безпосередних податках особистих мають що року предкладати низше згадані особи до ужитку при вимірі податку особисто-доходового слїдуючі викази а то: 1) Властителї домів замешканих а взглядно їх повновластники — виказ всїх мешканцїв дому: — 2) особи ніднаймаючі помешканє — виказ піднаемників: — 3) голова кождої родини має предложити — виказ всїх тих осіб належачих до господарства домового, котрі мають власний дохід. Взиває ся проте всї висше згадані особи, щоби викази висше означені в цїли виміру податку особисто-доходового на рік 1909 предложили і визначає ся до того реченець до 15 листопада 1908 р. Викази тоті мають бути зладжені на приписаних до того друках, котрі дотичним сторонам на їх жаданє власти податкові безплатно видавати будуть. Викази під 2 і 3 становити мають при будинках винаймлених прилогу до виказу під 1, а властителї домів мають їх предложити разом з виказом 1 сїй власти податковій, в котрої окрузї лежить дотичний дім. З якого дня стан мешканцїв має бути в тих трех виказах представлений назначать поодинокі власти податкові I-ої інстанциї. Які заяви обнимати має кождий виказ, указують заголовки дотичних друків. Близші поясненя в тім взглядї суть поміщені в згаданім на початку припасі закона і в артикулї 39 розпорядженя виконавчого з дня 24 цьвітня 1897 В. з. д. ч. 108. Що до наслїдків непредложеня виказів або предложеня заяв неправдивих відсилає ся до п станов § 247 згаданого на початку закона.

— **Нещасливі пригоди.** На ул. Коральницкій притиснув оногди віз меблевий так сильно 17 лїтного Петра Моракевича, що роздушив ему груди. Поготівля ратункова відвезла нещасливого в грізнім станї до шпиталю. — З Теребовлї пишуть: Міщанин Лев Лупковский поїхав оногди до лїса по дерево. Вертаючи пустив ся заказаною але коротшою дорогою. В наслїдок сильного спаду дороги віз перевернув ся і придушив Лупковского так, що вробив ему смерть на місцї.

— **Пригода з волами на зелїзници.** Гр. Семеньский з Хоростскова купив сими днями в Турцї коло Стрия 17 волів. Підчас коли їх везено зелїзницею до місця їх призначеня, три воли виломили отвір у ваґонї на стациї в Підвисокім і вискочили, при чім поломили собі ноги, в виду чого не позістало нїчого иншого як лиш продати тоті воли на заріз: Щоби не було знов подібної пригоди, замкнено прочі воли в тїснім ваґонї так щільно, що они подушили ся. Аж на стациї в Козовій спостережено, що воли вже неживі. Шкода яку потерпів властитель волів, виносить 5000 К.

— **500-лїтний ювилей міста Черновець.** Минувшої недїлї обходила столиця Буковини, місто Чернівцї 500 лїтний ювилей свого єствованя. Місто було сьвяточно украшене і всюди повівали краєві і национальні хоругви. На ювилей приїхали були також чужі гості, між иншими репрезентанти міст Львова, Кракова, Відня і др. По привитаню гостий передано почетний диплом бурмістрови бар. Фіртови, а опісля доконано посьвяченя міскої хоругви, до котрої пані поодиноких народностий (в імени Русинів п. віцемаршалкова Стоцка) прибивали ленти о национальних барвах. Вечером відбув ся в міскім театрі сьвяточне представленє, в якім брало участь і руске товариство „Боян“ вдачно виконаним „короводом“. Представленє закінчив живий образ укладу радн. Захара. Закінченєм ювилею був величезний раут в салї засїдань міскої ради, на котрім явили ся представителї властий з президентом краю др. Бляйлєбеном, репрезентанти преси, товариств і чужі гості.

повідь, з'явив ся доктор Вірет і перервав їм їх розмову. Він казав собі розповісти про Кадмана. — Чи Кадман має наказ їхати і зелїзницею за панею Кавдрі? — спитав він коротко.

— А вжеж, пане докторе, колиб потреба, то хоч би й по цїлій Англїї — скоро би она де в якім місци задержала ся, то він має зараз дати звідтам телеґрафічно знати інспекторови Гольтови.

По короткій розмові з доктором Віретом вийшов Арнольд пригноблений в тім переконаню, що потерпів поражку і відзискав свій звичайний гумор аж по добрій вечери.

Тимчасом інспектор Гольт не дармував. Він пішов з „Лаврового двора“ до „Лїсного виду“, де єму якийсь порядно виглядаючий мужчина отворив двері і представив ся яко повновластник панів Баррова і Кея.

— Мабуть завідателї пана Ферфорда? — спитав Гольт.

— А так — мене післали чимскорше сюди на місце пані Кавдрі.

З того, що Кадмана не було на своїм місци, здогадав ся Гольт, що пані Кавдрі виїхала. О тім, куди поїхав Ферфорд, не міг він добре вивідати ся. — Все, що знаю — сказав єму той молодий чоловік — єсть лиш то, що мушу тут доси сидїти, доки авкціонатор не позабирає річий.

— Чи мають ся таки зовсім випровадити з дому?

— Меблї заберуть до Льондону а дім поки що буде замкнений.

Інспектор Гольт записавши собі до свого записника адресу панів Бартова і Кея в Ченсері Лен, вернув назад до полиційної станиції і приготовив там все, щоби Боджера в найблизшим часї вислати до окружного міста.

Гольт з кождою годиною ставав щораз більше неспокійний. Він, що правда, мав надію, що Кадман дасть знати, хоч би й згубив слїди пані Кавдрі, але Гольт не дуже вірив в бистроумність свого підвластного.

Гольт ждав цїле пополудне на полиційній станици на звістку від Кадмана і не міг єї діждати ся. Коли вибила пята година, не стало вже єму терпеливости, аж остаточно, коли вже й шеста година минала, насадив капелюх на голову і пішов сам до уряду телеґрафічного. Але аж о семій годині принесли єму слїдуючу депешу:

Гольт, Рукфільд, полиційна стация.

Єсть тут в готели — з других анї слїду.
Кадман
Готель „під королївскими доками“.
Суземптон.

Інспектор Гольт вибрав ся зараз в дорогу. Найблизший поїзд відходив аж за годину і навіть тодї, як би він ще в пору приїхав був до Льондону, то ледви чи застав би ще поїзд, що відходив до Суземптона. Коли Гольт виїхав наконець з Рукфільда в пересїку третої кляси, було вже після єго обчисленя десять мінут за пізно. Аж кляв з нетерпеливости, кілько разів поїзд ставав на дорозї і стояв хвильку більше, як був повинен.

Ще готова єму пані Кавдрі втечи! Коли же й обоє Ферфорди були в Суземптонї, то був се доказ, що они мають намір виїхати з Англїї; але як міг би Овен дістати місце для перевозу своєї матери? Гольт постановив був, як би єму пощастило ся, поступати з цїлою енерґією і хотїв паню Ферфорд арештувати яко таку, котра брала участь в убийстві, бо був переконаний, що змусить єї до зізнаня, скоро лиш дістане єї в свої руки.

Коли Гольт прийшов на дворець в Льондонї, поїзд до Суземптону вже був від'їхав і він мусїв переночувати в своїм помешканю. На другий день рано від'їхав він першим поїздом до того міста і станув около десятої години в готели „під королївскими доками“, в простій господї, що припирала безпосередно до корабельних варстатів. Перша особа, яку він тут стрітив, то був Кадман, котрий в якімсь сїрім одїню, котре очевидно робив якийсь сїльский кравець, і з червоним лицем стояв на брамі і виглядав справдї так, як який поліцай з провинциї.

— Ви чому скорше не зателеґрафували? — спитав Гольт остро.

Кадман як би наляканий випростував ся по служебному і відповів розважно: Менї не здає ся, пане інспекторе, що я стратив богато часу — ми задержували ся в Льондонї і була шеста година, як ми сюди приїхали.

— А пані Кавдрі виходила в Льондонї на місто?

— Авжеж, купувала дещо а відтак сїла до омнїбуса і поїхала на другий дворець, она в серединї а я на горі.

(Дальше буде).

Початок міста Чернівців сягає аж до XII століття, бо в списї руских міст з того віку згадує ся також про якийсь „Чернавий торг“; була то мала оселя положена при торговельнім шляху над Прутом. Перша певна згадка про Чернівці походить з 1408 р., коли то молдавский господар Александер Добрий надав львівским купцям право до торговлї в північній Буковинї. Коли Буковину заняли австрийскі войска в 1774, були Чернівці нужденною дїрою, в котрій мешкало ледви 200 родин. В 1786 р. прилучено Буковину до Галичини яко округ зависимий від львівского ґубернатора. Коли же в 1849 Буковину відлучено знову, стали Чернівці столицею краю. Від сеї пори зачало місто значно підносити ся а після послїдного спису жителїв в 1900 мали Чернівцї 67.622 душ. Характер міста есть міжнародний; можна в нїм на кождім кроці почути крім нїмецкої, ще й руску, румуньску та польску мову.

— **Дрібні вісти.** В диецезальнім синодї в Станиславові, котрий радив від 15 до 18 с. м., взяло участь 105 сьвященників. Ухвали синоду будуть небавком оповіщені.— Бюро технїчне п. Василя Нагірного єсть в домі ч. 3 А. при ул. сьв. Софії а стала его адреса: Львів, Ринок ч. 36. — Підприємець будівельний з Губич коло Борислава, Максиміліян Кольб, виїхавши перед двома недїлями до Львова, щез без слїду. У пропавшого проявляли ся вже давнїйше слїди хороби умової. — Брошку брилянтову пані Векслерової вартости 2400 корон знайшла бідна помічниця торговельна Лявра Федер і дістала 240 корон або 10 процент знахідного від вартости знайденого предмету, що належить ся правно кождому знахідникови.— Львівский суд краєвий засудив зарібника з Камінної гори Петра Кожушка, котрий дня 20 цьвітня с. р. підпалив хату своєї жінки, на три роки тяжкої вязницї заостреної постом що місяця і темницею з твердим ложем в кожді роковини злочину. — Скоропостижною смертию померла на площи Стрілецкій старша женщина незвістного назвиска. Міский лїкар ствердив смерть внаслїдок удару серцевого. — Леї Курцовій вкрадено вчера книжочку каси ощадности, виставлену на імя Лейби Швайцера на суму звиш 400 корон. — На ул. Янівскій знайдено срібний, подвійно критий годинник „Роскопф“.

— **Огонь в копальни на „Вигодї“.** В Тустановичах в копальни „Вигода“ настав в закопі, належачім до Волод. Длуґоша, страшний вибух, підчас котрого попарили ся тяжко вертільник Черпак і его помічники Стан. Махеньский і Стан. Марецкий — всї три батьки родин. Найтяжше попарив ся Черпак, котрий має попарене лице, шию і руки. Першу поміч подав їм др. Дверніцкий і двох попарених відставлено до шпиталю.

— **Фреквенция в руских ґімназиях.** До рускої ґімназиї в Коломиї записало ся сего року: до І. кл. 181 учеників (+ 3 приватистів); до II ої 129+2; до III ої 101+1; IV. — 75+2; V. — 83+5; VI. — 83; VII. — 56+2; VIII. — 52+1; разом 770+15 прив. Кромі того має приготовляюча кляса — 44 учеників; отже разом усїх 815+15 прив. До вступного іспиту до І. кл. зголосило ся 129 учеників, з чого 5 перепало, до приготовляючої — 44, а з них 3 перепало. Кромі того здавало вступні іспити до III. кл. — 2, здав 1, до IV. кл. — 1 — здав; до VI. — 5 — здало 3; до VII. — 1 — здав; до VIII. 1 — здав. Поправок було 86+1 прив. здало: 76+1. Не здало 9, не явив ся 1. Доповняючі іспити (зза недуги) здавало 8, здало 4, не здав 1, не явило ся 3. Ґімназия терпить дуже зза недостачі поміщення, бо ґімназияльний будинок давно за малий. — В рускій ґімназиї в Перемишли вписало ся сего року 794 учеників, а се до кляси: І.—126, II.—133, III.—112, IV.—92, V.—98, VI.—81, VII.— 65 а VIII о' 77 учеників. Перша і друга кляса будуть подїлені на 3, а прочі кляси на два відділи.

— **Про неаби якого бурлаку** доносить росийска ґазета „Приазовский Край“. Бурлака не хоче признати ся, хто він такий і іде без паспорта, але зі всего видко, що то інтеліґентний чоловік. Він з лиця хороший, говорить иноді по французски і по нїмецки, хоч остатньою мовою мало володіє. Польску мову розуміє. Каже, що йде до Африки, де має надію знайти пригожі до сьвятого житя обставини. Бурлака принціпіяльний противник користування чужою працею і каже, що й до Африки вандрує, бо там можна годувати ся дикими овочами. Хлїба їсти не хоче, бо се, мовляв, продукт працї; їсть помідори і виноград. Коли єму кажуть, що й помідори та виноград ростуть завдяки людскій праці, бурлака каже, що на те він й іде до Африки, щоб там як слїд запровадити в житє свої переконання. Йде він пішки, бо, мовляв, зелїзничі дороги — то дїло людскої працї. Маршрута его через Малу Азию, Суеский канал а далї вже по Африцї. Можливо, що се маняк.

† **Померли:** Тимотей Мандибур, був. професор ґімназияльний в Бережанах, був. директор ґімназиї в Тарнові і довголїтний інспектор шкіл народних і семінарий учительских у всхідній Галичині, помер в Перемишли дня 23. с. м. в 83-ім році житя. Нинї буде тїло привезене до Львова а завтра відбуде ся похорон. — Ядвиґа Лущевска, звістна під іменем Деотими, полька поетка, уроджена 1832 р. у Варшаві, померла там же дня 23. с. м.

Телєґрами.

Прага 25 вересня. На початку нинїшного засїдання сойму прийшло було знов до великої бучі, коли чеські посли не хотїли заняти своїх місць. Маршалок вийшов із салї і вернув, аж коли знов успокоїло ся, а чеські посли за нарадою своїх проводирів заняли свої місця. Засїдане розпочало ся о 11 год. 40 мін. а маршалок розпорядив відчитане впливів.

Петербург 25 вересня. „Бірж. Ведом.“ подають чутку о близькім уступленю міністра просьвіти Шварца. Наслїдник его має бути іменований ще перед скликанєм думи.

Москва 25 вересня. Рада московского унїверситету вибравши на ново професора Мануїлова ухвалила резолюцию, в котрій висказує непохитну надію, що проф. Мануїлов буде й на дальше стеречи унїверситетскої автономії від всяких замахів, звідки би они й не походили.

Константинополь 25 вересня. Орган великого везира заявляє, що париска чутка о близькій війнї межи Туреччиною а Болгарнєю єсть лиш біржевим маневром.

Константинополь 25 вересня. В виду вістий з Персиї заворушило ся дуже серед тутешної перскої кольонії. Перзи позамикали склепи і відбувають наради. Перский посол просив телєґрафічно о усунене надужить а рівночасно подав ся до димісиї. Міністер полїциї видав відповідні зарядження, з обави якогось конфлїкту межи обома тутешними перскими партиями.

Льондон 25 вересня. Одна з тутешних часописий доносить, що заповіджене укаранє міста Тебриса було таке, що з віддалї, з якої не можна було успішно місто острілювати, дано до міста 6 сальв з пушок. Націоналїсти були приготовлені відперти атак. Барикади були обсаджені людьми, узброєними в карабіни, косси і лопати.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середне-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від **6** год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·09,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 15/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Крехowецкий.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).